

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně: **M. M.**, nar., st. příslušnost U., trvale bytem, zastoupena Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2015, č. j. CPR-19505-2/ČJ-2014-930310-V234,

t a k t o:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 23. 1. 2015 doručenou dne 26. 1. 2015 Krajskému soudu v Brně se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne ze dne 19. 1. 2015, č. j. CPR-19505-2/ČJ-2014-930310-V234 (dále jen napadené rozhodnutí), jímž bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004, správní řád, v rozhodném znění (dále jen správní řád), zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 21. 10. 2014, č. j. KRPB-100359-18/ČJ-2014-060022-SV (dále jen rozhodnutí správního orgánu prvního stupně).

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně uvádí, že svědkům v průběhu řízení měla být předkládána fotografie žalobkyně, jež je však listinou, která musí být jako důkaz provedena a o provedení listiny jako důkazu musí být sepsán protokol. O provedení listiny – fotografie jako důkazu v rámci svědecké výpovědi musí být dále účastník řízení předem vyrozuměn, což se v daném případě nestalo.

Dále žalobkyně namítá, že správní orgán prvního stupně nepostavil najisto všechny znaky závislé práce při její údajné činnosti. Závěry správního orgánu obsahují vnitřní rozpory, např.: „Z uvedeného vyplývá, že uvedenou pracovní činnost od 1. 3. 2014 do 31. 3. 2014 účastnice řízení vykonávala jako zaměstnanec společnosti VIKOLSPOL, s. r. o. Pracovní činnost vykonávala ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti manažera hotelu pana V. K.“ Správní orgán prvního stupně na jednu stranu tvrdí, že zaměstnavatelem žalobkyně je společnost VIKOLSPOL, s. r. o., ale na druhé straně má být jejím nadřízeným pan K., který s touto společností nemá nic společného.

Na základě uvedeného žalobkyně navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil jej žalované k dalšímu řízení ve věci.

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na závěry obsažené v prvostupňovém rozhodnutí a napadeném rozhodnutí, neboť v žalobě jsou obsaženy totožné argumenty, na které již bylo v rozhodnutích reagováno.

III. Průběh správního řízení

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců a byla stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Počátek doby, po kterou nelze cizinci vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v souladu s ust. § 118 odst. 1 cit. zák. od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba k vycestování z území České republiky byla stanovena do 15 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, popřípadě pro situace, že by se prvostupňové rozhodnutí stalo nevykonatelným (§ 119, § 119a, § 179 nebo § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), do 15 dnů ode dne odpadnutí těchto důvodů.

Správním orgánem prvního stupně bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění se žalobkyní, neboť dne 18. 4. 2014 v 09:30 hod byla hlídkou Policie ČR, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Brno, provedena pobytová kontrola zaměřená na nelegální zaměstnávání cizinců v prostorách hotelu M. R., a. s., Žalobkyně byla kontrolována v prostoru parkoviště a letní terasy hotelu, kdy svou totožnost prokázala cestovním pasem Ukrajiny č. EH....., ve kterém měla

vylepeno vízum typu C, č., vydané Polskou republikou, s platností od 14. 4. 2014 do 13. 10. 2014, MULT, s délkou pobytu 60 dní pro všechny státy schengenského prostoru. Žalobkyně do schengenského prostoru přicestovala dne 16. 4. 2014 přes Maďarsko. Dále bylo zjištěno, že v tomto hotelu žalobkyně vykonávala činnost pomocné síly v kuchyni jako pracovnice agentury V., s. r. o. Skutečnost, že v hotelu pracuje jako pomocná síla, bylo sděleno manažerem úklidu hotelu V. K., což doložil rozpisem služeb a docházkovým listem na den 18. 4. 2014. Šetřením bylo také zjištěno, že žalobkyně nemá příslušným úřadem práce vydáno platné povolení k zaměstnání a živnostenské oprávnění.

Při svém rozhodování správní orgán prvního stupně vycházel zejména z těchto podkladů: úřední záznam hlídky, lustrace v informačních systémech Policie ČR, výpis z živnostenského rejstříku, výpis z obchodního rejstříku, kopie cestovního průkazu č. EEH....., protokol o vyjádření účastníka správního řízení, sdělení úřadu práce ze dne 28. 4. 2014 pod č. j. III/14/C, rozpis služeb na březen a duben 2014, docházkový list, smlouva o dílo, výkaz odpracovaných hodin za duben 2014, protokol o výsledku svědka ze dne 13. 5. 2014, 14. 5. 2014, 27. 5. 2014 a 30. 7. 2014, závazné stanovisko č. ZS..... vydané Ministerstvem vnitra ČR dne 27. 8. 2014 k možnosti vycestování cizince do země státního občanství.

Správní orgán prvního stupně také zjišťoval, zda správním vyhoštěním žalobkyně nedojde k nepřiměřenému zásahu do jejího soukromého a rodinného života a po zhodnocení závažnosti protiprávního jednání, délky pobytu na území České republiky, věku žalobkyně a jejího zdravotního stavu, dále po hodnocení neexistence rodinných vztahů na území České republiky, ekonomických poměrů, společenských a kulturních vazeb ke státu, jehož je žalobkyně občanem, dospěl k závěru, že tento zásah není takového rozměru, aby dosahoval intenzity, u níž by bylo třeba uvažovat o aplikaci ust. § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

Podle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců bylo správním orgánem vyžádáno závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR č. ZS24174 ze dne 27. 8. 2014, dle něhož se na žalobkyni nevztahují důvody znemožňující vycestování dle § 179 zákona o pobytu cizinců a její vycestování je možné.

Správní orgán prvního stupně stanovil dobu 1 roku, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, v němž uplatnila stejné argumenty jako v žalobě proti napadenému rozhodnutí.

V napadeném rozhodnutí žalovaná vycházela ze skutkového stavu zjištěného prvostupňovým orgánem a po posouzení spisového materiálu a prvostupňového rozhodnutí dospěla žalovaná k závěru, že se žalobkyně dopustila vytýkaného protiprávního jednání, tj. naplnila skutkovou podstatu ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců tím,

že na území České republiky byla zaměstnána bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání.

Námitky žalobkyně žalovaná neshledala důvodnými. Spisovým materiálem bylo doloženo a prokázáno, že žalobkyně neměla pro výkon úklidových a pomocných prací v hotelu M. R., a. s. minimálně v den provedení pobytové kontroly, tj. dne 18. 4. 2014 platné povolení k zaměstnání, tudíž pracovala bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání. K tomu dále žalovaná odkazuje na ust. § 178b zákona o pobytu cizinců, v němž je uvedeno, že zaměstnáním se pro účely tohoto zákona rozumí výkon činnosti, ke které cizinec potřebuje povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. Za zaměstnání se rovněž považuje plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti právnické osoby zajišťovaných společníkem, statutárním orgánem nebo členem statutárního nebo jiného orgánu obchodní společnosti pro obchodní společnost nebo členem družstva nebo členem statutárního nebo jiného orgánu družstva pro družstvo. Skutečnost, že žalobkyně pracovala bez povolení k zaměstnání jako zaměstnanec agentury V., s. r. o. jako pokojská a pomocná síla v hotelu M. R., a. s., byla potvrzena jednak nashromážděným spisovým materiálem rozhodným pro vydání prvostupňového rozhodnutí, tak i vyjádřením pana K., manažerem úklidu hotelu M. R., a. s., vyjádřením svědků, docházkovým listem, rozpisem služeb a sdělením Úřadu práce Brno pod č. j. III/14/C ze dne 28. 4. 2014.

K námitce žalobkyně ohledně nesprávně provedeného důkazu fotografií žalobkyně žalovaná uvedla, že správní orgán prvního stupně použil fotografii žalobkyně jako jeden z podkladů pro vydání rozhodnutí, nikoliv však jako důkazní prostředek. Žalobkyně měla možnost před vydáním rozhodnutí se s podklady rozhodnutí seznámit. Nejednalo se tedy o důkazní prostředek, který byl získán správním orgánem prvního stupně v souladu se zákonem.

Existencí důvodů znemožňujících vyhoštění žalobkyně s ohledem na možný dopad do jejího soukromého a rodinného života se dle žalované prvostupňový správní orgán řádně zabýval a svoje rozhodnutí v tomto směru dostatečným způsobem odůvodnil.

Žalovaná má za to, že doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku, se jeví jako přiměřené opatření.

Žalovaná shledala prvostupňové rozhodnutí věcně správným, náležitě odůvodněným a založeným na dostatečných skutkových zjištěních. Z tohoto důvodu jej potvrdila a odvolání žalobkyně zamítla.

Ze správního spisu vedeného žalovanou jsou zřejmé následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci:

Z úředních záznamů ze dne 18. 4. 2014 vyplývá, že téhož dne od 09:00 do 10:00 hod prováděla hlídka Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Brno kontrolu v hotelu M. R. kontrolu, při níž bylo zjištěno, že zde žalobkyně pracuje jako pomocná síla v kuchyni na základě smlouvy o dílo mezi hotelem a agenturou V., s. r. o., která do hotelu dodává pracovnice. Po podezření z vykonávání nelegální práce na území České republiky bez řádného pracovního povolení byla dne 18. 4. 2014 žalobkyně zajištěna a eskortována k dalšímu opatření.

Ve správním spise jsou dále založeny docházkové karty zaměstnanců a rozpis služeb za měsíce březen a duben poskytnuté V. K., provozním hotelu (dle úředního záznamu). Listiny jsou vedeny pod křestními jmény. Na docházkovém listu na měsíc duben 2014 vedený na jméno M. je ze dne 18. 4. 2014 zaznamenán příchod.

Ze smlouvy o dílo ze dne 1. 4. 2013, jež byla uzavřena mezi společnostmi V., s. r. o. a M. R., a. s., vyplývá, že společnost V., s. r. o. je povinna provádět úklidové a související služby, konkrétně se jedná o pokojské práce, úklid společných prostor a pomocné práce, především v kuchyni.

Ve správním spisu je dále založena kopie cestovního dokladu č. EH..... a kopie fotografie žalobkyně, pod níž je uvedeno, že fotografie odpovídá současné podobě žalobkyně a je zde její podpis.

Správní řízení ve věci žalobkyně bylo zahájeno dne 18. 4. 2014 a z protokolu o vyjádření účastníka správního řízení vyplývá, že se žalobkyně odmítla k jakékoliv otázce ze strany správního orgánu vyjadřovat.

Ve sdělení Úřadu práce ČR, Krajská pobočka v Brně, ze dne 28. 4. 2014, je uvedeno, že žalobkyni nebylo vydáno žádné rozhodnutí o povolení k zaměstnání.

Dne 13. 5. 2014 byl proveden výslech s V. K., manažerem úklidu, jenž potvrdil, že byl dané kontrole přítomen. Dále uvedl, že žalobkyni zná pouze pod křestním jménem a pracuje v hotelu jako pomocná síla v kuchyni. Pracovnice do hotelu dodává společnost V., s. r. o., která pracovníkům vyplácí mzdu. Téhož dne k věci vypovídal M. C., ředitel hotelu, jenž se v den kontroly na pracovišti nenacházel a potvrdil, že úklid hotelu má na starost pan K. Dále byla vyslýchána D. P., pokojská hotelu, jež potvrdila, že má práci zprostředkovanou společností V., s. r. o. a s žalobkyní v hotelu pracovala.

Dne 27. 5. 2014 se k výsledku dostavila N. T., sestra L. H., jež svědeckou výpověď odepřela, neboť by mohla osobě blízké způsobit nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt. L. H., jednatelka společnosti V., s. r. o. (dle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 18. 4. 2014) se k výsledku dostavila dne 30. 5. 2014 a svědeckou výpověď odepřela z důvodu možnosti způsobit nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt své osobě.

Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky, ze dne 27. 8. 2014, ev. č. ZS....., vyplývá, že vycestování žalobkyně je možné. V odůvodnění tohoto stanoviska je uvedeno, že žalobkyně nesdělila v průběhu správního řízení o vyhoštění žádný důvod, který by jí bránil vycestování z České republiky a jejího návratu do domovského státu. Ministerstvo zároveň nedošlo k závěru, že by žalobkyni ve vlasti byl uložen trest smrti či jí vykonání tohoto trestu hrozí. Žalobkyně také nedoložila, že by jí ve vlasti hrozilo mučení, nelidské či ponižující zacházení nebo trest. Z podkladů dostupných ministerstvu vyplývá, že přetrvávají problémy na východě Ukrajiny, konkrétně na pomezí Doněcké a Luhanské oblasti. Obec Jeremče v Ivano-Frankovské oblasti, odkud žalobkyně pochází, střety ukrajinských a vládních vojsk a povstalců ze stran separatistů, ke kterým právě v těchto dvou oblastech dochází, není v současnosti nijak zasažena. Vycestování žalobkyně též nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky České republiky.

Žalobkyni byla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, kdy této možnosti nevyužila.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas a je přípustná v souladu s ustanovením § 65, § 68 a § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.).

Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offi), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. projeví svůj souhlas a krajský soud sám neshledal důvod pro nařízení jednání v této věci.

Žaloba není důvodná.

První námitka žalobkyně je postavena na tom, že fotografie žalobkyně je listinou, jež měla být jako důkaz provedena a o provedení fotografie jako důkazu měl být sepsán protokol. Žalobkyně měla být o provedení listiny – fotografie v rámci svědecké výpovědi vyrozuměna.

Podle § 53 odst. 6 správního řádu o provedení důkazu listinou se učiní záznam do spisu. Za přítomnosti účastníků nebo zúčastněných osob, anebo účastní-li se úkonu veřejnost, se důkaz listinou provede tak, že se listina přečte nebo sdělí její obsah.

Soud má ze správního spisu za prokázané, že fotografie žalobkyně byla pořízena dne 18. 4. 2014, tj. v den zahájení správního řízení. O pořízení této fotografie tak byl pořízen záznam do správního spisu. Sama žalobkyně si pořízení této fotografie musela být vědoma, neboť pod fotografií je uvedeno: „*Fotografie pořízena dne 18. 4. 2014 na OPKPE Brno odpovídá mé současné podobě.*“ Pod textem se nachází jméno žalobkyně včetně jejího podpisu.

Správní orgán prvního stupně použil fotografii žalobkyně při svědeckých výpovědích V. K., M. C. a D. P. Správní orgán prvního stupně tak činil z důvodu, aby žalobkyni ztotožnil a ujistil se, že svědci tuto osobu osobně znají a v hotelu M. R., a. s. ji spatřili při výkonu práce. Ve všech protokolech o výsledku svědka je tato skutečnost, že správní orgán svědkům fotografii předložil, zaznamenána. Jeví se jako zbytečné, aby správní orgán o provedení tohoto úkonu (důkazu fotografií) činil jiný protokol.

Pokud správní orgán prvního stupně svědkům při jejich svědeckých výpovědích předkládal fotografii žalobkyně, nečinil tak v rozporu se zákonem a soud tuto námitku hodnotí jako nedůvodnou.

Podle § 51 odst. 2 správního řádu o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.

K tomu, zda byla žalobkyně řádně a včas seznámena s podklady řízení, tj. i s provedením důkazu fotografií žalobkyně při svědeckých výpovědích, soud odkazuje na výzvu správního orgánu prvního stupně k seznámení se s podklady řízení ze dne 27. 8. 2014. Dle záznamu o seznámení s podklady řízení ze dne 3. 9. 2014, tak učinil právní zástupce žalobkyně téhož dne a dodal, že se k řízení vyjádří do 10 dnů. Námitku žalobkyně, že měla být o provedení důkazu fotografií vyrozuměna, soud hodnotí jako lichou, neboť dle správního spisu žalobkyně vyrozuměna byla, a to řádně a včas před vydáním rozhodnutí ve věci.

Žalobkyně dále namítá, že správní orgán nepostavil najisto znaky závislé práce, neboť závěry obsahují rozpory. Správní orgán tvrdí, že zaměstnavatelem žalobkyně je společnost VIKOSPOL, s. r. o., zároveň však uvádí, že jejím nadřízeným měl být pan K..

Soud má za prokázané dle svědeckých výpovědí V. K., M. C. a D. P., že žalobkyně nebyla zaměstnankyní hotelu M. R., a. s. ale společnosti V., s. r. o. Dle smlouvy o dílo uzavřenou mezi oběma společnostmi je M. R., a. s. v pozici objednatele a V., s. r. o. v pozici zhotovitele, jenž má dle smlouvy objednateli zajistit provádění pokojských prací, úklidu společných prostor a pomocných prací. Tyto činnosti provádí zhotovitel vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za pomoci svých pracovníků.

Znaky závislé práce jsou dle § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, tyto: práce je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. Jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí, žalobkyně vykonávala činnost v podřízenosti společnosti V., s. r. o, jménem této společnosti, dle jejích pokynů a práci žalobkyně pro tuto společnost vykonávala osobně, neboť společnost V., s. r. o. dodávala své zaměstnance do hotelu M. R., a. s. na základě smlouvy o dílo. H. M. R., a. s. tedy není zaměstnavatelem žalobkyně. V. K. jako manažer úklidu hotelu žalobkyni pouze přiděloval práci, vedl docházku a rozpis služeb na daný měsíc.

Správní orgány tak postavily najisto znaky závislé práce, kterou vykonávala žalobkyně pro společnost V., s. r. o. a rozhodnutí správních orgánů neobsahují vnitřní rozpory, jež by činily rozhodnutí nezákonnými. Soud proto tuto námitku jako nedůvodnou zamítl.

Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

Žalobkyně tak naplnila podmínky uvedené v cit. ust. tím, že minimálně v den provedení pobytové kontroly, tj. dne 18. 4. 2014, prováděla výkon úklidových a pomocných prací v hotelu M. R., a. s., ačkoliv k tomu neměla povolení k zaměstnání, které je podmínkou výkonu zaměstnání (dle sdělení úřadu práce ze dne 28. 4. 2014 pod č. j. III/14/C).

V. Závěr a náhrada nákladů řízení

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. srpna 2016

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně